

Veracruz, 1 octubre 1962

Estimats pares i Joan: de bon matí, el primer dia que passem a Veracruz, he tingut la immensa alegria de rebre carta de vostès. Estàvem amb un nervi indescrivible i la seva lletra ens ha tranquil·litzat totalment.

Estem davant la finestra de l'hotel, ~~de~~ que dona als mols; veig les semblances del "Monte Alia", en el mateix lloc on atracarà el "Covadonga". Fa una calor equinotornal i, de nits, uns plujes tropicals espectaculars, amb llamps i trons. Però estem contents i bellissos, desamantats després del tràiler. Veracruz és dels llocs de la República que sempre ens ha agradat més; la gent és molt simpàtica i divertida...

Ha estat una coincidència

infortunada que les inundacions tenquerin
lloc, malauradament, en la zona del Vallès,
on hi ha tantes coses entranyables i,
des d'ara, la nostra nova llar.

No volem, pares estimats,
com els aquíem el que estan bent ben
moraltres. Convertiteu en ~~nos~~ l'aventura
del retorn en una meravellosa il-
lusió.

No sé si el que els vauig dir
de convertir en laboratori el pis de
Sant Lluís (vull dir, el departamen-
tet del terrat) és horrible. En cas con-
trari, l'operiment del senyor Aman
és magnífic i alentador.

Bé, pares i Joan estimats:
una abraçada anticipant la que, si
D'eu vol, ens podrem ben ben aviat!

Pere